

saaledes: „Auktionerne skal finde Sted paa de i Bemyndigelsen fastsatte Pladser“, idet de vedkommende ikke altid bør være henviste til den en Gang fastsatte Plads, men maa kunne faa et andet Sted godkendt, som f. Eks. i det paagældende Aar passede bedre til Afholdelse af Auktion end det tidligere fastsatte Sted, der passede bedre et andet Aar. Man mente, at man lettere kunde faa saadanne Steder godkendt af Amtmanden i det paagældende Amt end af Justitsministeren, og Udvalget har derfor ønsket at faa denne Ændring vedtaget.

En lille Ændring er foreslaaet til § 3 af et Mindretal. Jeg skal ikke omtale den, da jeg antager, at Forslagsstillerne vil gøre det, men jeg skal, idet jeg slutter, tillade mig at anbefale, at man stemmer for Ændringsforslagene under Nr. 1, 3 og 4.

Lillelund: Det glæder mig, at der i Udvalget er opnaaet Enighed om at affatte de to Bestemmelser, som den ærede Ordfører omtalte, saa klart, som sket er, nemlig Bestemmelsen om Underhaandssalg og om Sagsanlæggenes Hævelse. Jeg er klar over, at det er den rigtige Vej, man er gaet.

Der blev ved Lovforslagets første Behandling anket ret stærkt af mig over Indledningen til dette lille Lovforslag, idet Lovgivningen ved de to første Ord: „Justitsministeren kan“ i Virkeligheden vilde gøre det til en Naadessag, om den i Loven omtalte Bemyndigelse kom til at træde i Kraft. Det har vist sig, at alle i Udvalget har været enige med mig i, at Paragraffen paa dette Punkt maatte ændres. Der har derimod været Uenighed om, paa hvilken Maade den skulde ændres. Der er derfor foreslaaet to Ændringer til § 1, der i det væsentlige er ens, men mellem hvilke der dog er større Forskel, end den højtærede Ordfører (Hans Nielsen [Viborg Amts 1ste Valgkreds]) gav det Udseende af. Mindretallets Ændringsforslag giver ved Lov de heromhandlede Foreninger Ret til at holde Auktioner, og bagefter skal Justitsministeren give Autorisation til Foreningerne, hvis ellers alle de Betingelser, som forlanges, er opfyldte. Flertallets Ændringsforslag sætter Justitsministerens Bemyndigelse som en Betingelse for, at Foreninger kan faa Ret til at holde Auktioner. Det forekommer mig, at der er en Væsenforskel paa disse to Ting, og at Forskellen i hvert Fald er langt større, end den højtærede Ordfører gav det Udseende af. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 2,

selv om Ændringsforslag under Nr. 1 og saa er et Fremskridt fra det forelagte Lovforslag.

Ændringsforslag Nr. 3 forekommer mig saare daarligt at passe sammen med Lovforslagets Grundtanke, med dets §§ 1 og 5. Jeg forstaar slet ikke, at man har foreslaaet denne Ændring. Jeg har ikke nogen som helst Uvillie mod vorre Landsmænd paa den fjerne Ø i Østersøen, men jeg forstaar ikke, at man ikke derovre, hvor man har Landboforeninger og Husmandsforeninger, kan indordne sig under de samme Love, som gælder i det øvrige Land. Det er ikke min Mening at ville lægge nogen som helst Hindringer i Vejen for Bornholm, men det forekommer mig, at der maa gælde samme Ret paa Bornholm som i det øvrige Land, og at Folk maa være lige saa intelligente der som andre Steder i Landet, saa at man kan lade Landboforeningerne og Husmandsforeningerne optage Auktionernes Opgave lige saa godt der som i det øvrige Land. Det er nemlig ikke blot paa Bornholm, man har disse rene og skære Auktionsforeninger, som Justitsministeren med nogen Grund søger at ramme ved dette Lovforslag, idet han i § 1 forlanger, at de Foreninger, som kan faa Bemyndigelse til at lade holde Auktioner, skal have til Hovedformaal at fremme Landbruget. Det er denne Betingelse, man fraviger ved Ændringsforslaget under Nr. 3. For at sikre sig mod, at man fraviger den, bestemmer § 5, at det „betager ikke Auktionen Karakter af offentlig, at Bortsalg sker alene for og til Medlemmer af en bestemt Forening“. Altsaa, hvis Hovedformaalet ikke er til Stede, kan det ikke nytte, at man laver en Auktionsforening. Derfor mener jeg, at Ændringsforslag Nr. 3 er meningsløst i Sammenhæng med Loven som Helhed, og maa tilraade at stemme imod det. Det er, som sagt, ikke af Uvillie mod Bornholm, men fordi jeg mener, at Befolkningen derovre lige saavel som den øvrige Befolkning i Landet maa kunne indordne sig under Lovens Bestemmelser.

Den ærede Ordfører udtalte, at der ogsaa var andre Steder, hvor den under Nr. 3 foreslaaede Bestemmelse kunde tænkes at komme til Anvendelse. Jeg tillader mig at spørge den højtærede Justitsminister, om han kunde tænke sig at lade den gælde andre Steder i Landet end paa Bornholm. Jeg har ikke tænkt mig, at det var Meningen. Den ærede Ordfører udtalte, at det kunde tænkes, at en Husmandsforening vedtog at nedlægge